

VAT – najnowsze orzecznictwo

Janina Fornalik

doradca podatkowy, partner w spółce doradztwa podatkowego MDDP

AGENDA

- Odliczenie podatku VAT z faktury od niezarejestrowanego podatnika
- Odliczenie 100% VAT od wydatków dotyczących samochodów parkowanych w miejscu zamieszkania pracowników
- Brak neutralności VAT przy odwrotnym obciążeniu (import usług, WNT)
- Rozliczanie dostaw towarów w okresach rozliczeniowych
- Dostawa nieruchomości zabudowanej na rzecz dzierżawcy
- VAT od kontraktów menedżerskich
- Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów przerwana magazynowaniem
- Sprzedaż nieruchomości jako dostawa przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części
- Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej

Odliczenie podatku VAT z faktury od niezarejestrowanego podatnika

- Wyrok TSUE z dnia 19 października 2017 r. w sprawie C-101/16 SC Paper Consult SRL
- „Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że **stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu**, takiemu jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, na mocy którego **podatnikowi odmawia się prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej z tego względu, że podmiot, który świadczył na jego rzecz usługę i wystawił z tego tytułu fakturę**, na której wyraźnie zostały wskazane wydatki i podatek od wartości dodanej, **został uznany przez organ podatkowy państwa członkowskiego za nieaktywny**, przy czym to uznanie za nieaktywnego zostało opublikowane i jest dostępne na stronie internetowej dla wszystkich podatników w tym państwie, jeżeli owa odmowa prawa do odliczenia jest systematyczna i ostateczna oraz nie pozwala na przedłożenie dowodów na niepopelnienie przestępstwa podatkowego lub na brak utraty wpływów podatkowych”.

Odliczenie 100% VAT od wydatków dotyczących samochodów parkowanych w miejscu zamieszkania pracowników – cz. 1

- **Wyrok NSA z dnia 04 września 2018 r. I FSK 1636/16**
- „z treści wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej wynikało, że pracownicy czy też użytkownicy byli tzw. pracownikami mobilnymi, a w orzecznictwie wielokrotnie zwracano uwagę, że w tym zakresie obostrzeń co do miejsca parkowania tych samochodów nie ma, **jeżeli z miejsca parkowania podejmowane są działania w celu realizacji zadań służbowych.**
- A zatem to zawężenie przez organ sformułowanych zarzutów kasacyjnych spowodowało, że zasadniczo NSA nie mógł kompleksowo ocenić spornych w tej sprawie kwestii. Ubocznie zdaniem NSA można wskazać, że organ nie objął zarzutami skargi kasacyjnej kwestii, które były istotne w niniejszej sprawie, a mianowicie czy odpłatne udostępnianie samochodów pracownikom może odbywać się w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów art. 86a u.p.t.u. W licznych orzecznictwie NSA wskazuje się, że to pojęcie wykorzystywania do działalności gospodarczej podatnika, powinno uwzględniać przepis art. 8 ust. 2 u.p.t.u.”.

Odliczenie 100% VAT od wydatków dotyczących samochodów parkowanych w miejscu zamieszkania pracowników – cz. 2

- Wyrok NSA z dnia 26 kwietnia 2018 r. I FSK 964/16 – cd.
- „samochód powierzony tzw. pracownikowi mobilnemu (np. przedstawicielowi handlowemu) w celu realizacji zadań służbowych, w tym przejazdów do klientów oraz powrotu do miejsca zamieszkania, należy uznać za wykorzystywany wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika w rozumieniu art. 86a ust. 3 pkt 1 lit. a) w związku z art. 86a ust. 4 pkt 1 u.p.t.u., o ile określone przez podatnika zasady jego używania, dodatkowo potwierdzone prowadzoną przez podatnika dla tego pojazdu ewidencją przebiegu pojazdu, wykluczają jego użycie do innych celów, niezwiązanych z działalnością gospodarczą”.

Odliczenie 100% VAT od wydatków dotyczących samochodów wynajmowanych pracownikom - cz. 1

- **Wyrok NSA z dnia 26 kwietnia 2018 r. I FSK 964/16**
- „We wskazanych wyżej orzeczeniach **NSA podkreśla się znaczenia takich okoliczności, jak wyraźne ograniczenie działalności usługowej w zakresie najmu (dzierżawy) samochodów do zakresu, który ma zagwarantować uzyskanie korzyści podatkowych właśnie w postaci prawa do skorzystania z pełnego odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych z samochodami.** Na taki cel działań podatnika wskazuje podjęcie działalności w zakresie najmu (dzierżawy) samochodów **w sytuacji, gdy zasadniczy, dominujący przedmiot działalności podatnika jest zupełnie inny. Świadczy o tym również zamknięty jest krąg podmiotów, które z najmu (dzierżawy) samochodów mogą skorzystać, np. ograniczenie kręgu najemców (dzierżawców) do pracowników podatnika, czy też podmiotów i osób, z którymi podatnika łączą określone relacje (członkowie tej samej grupy).** W takim bowiem przypadku nie sposób przyjąć, że podatnik zamierza prowadzić działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu ogólnodostępnych, typowych usług najmu (dzierżawy) samochodów, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie są to samochody o specjalnym przeznaczeniu, które krąg usługobiorców czyniłoby ograniczonym”.

Odliczenie 100% VAT od wydatków dotyczących samochodów wynajmowanych pracownikom – cz. 2

- **Wyrok NSA z dnia 6 marca 2018 r. I FSK 790/16**
- „Działalność skarżącej [wynajem samochodów na rzecz pracowników] rozpoznać należy w istocie jako wydzielenie fragmentu relacji pracodawca – pracownik, odnoszących się do korzystania z mienia przedsiębiorstwa dla celów prywatnych pracowników i nadania im charakteru działalności gospodarczej, w ramach swobody prowadzenia działalności. Należy zauważyć, że **skarżąca nie kryje, że podjęta działalność gospodarcza we wskazanym zakresie ma jej przynieść efekt w postaci uzyskania pełnego prawa do odliczenia VAT**, pozwalającego "wykluczyć użytek niezwiązany z działalnością gospodarczą". Okoliczności stanu faktycznego pozwalają również na wniosek, że jest to **jedyny cel podjęcia się świadczenia takich usług, stąd uprawniona zostaje ocena, że podjęte działania noszą znamiona nadużycia prawa**”.

Brak neutralności VAT przy odwrotnym obciążeniu (import usług, WNT) – cz. 1

Art. 86 ust. 10 – reguła ogólna:

- Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług **powstał obowiązek podatkowy**.

Art. 86 ust. 10b pkt 2 – dodatkowe warunki dla WNT:

2) pod warunkiem że podatnik:

- a) **otrzyma fakturę** dokumentującą dostawę towarów, stanowiącą u niego wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, **w terminie trzech miesięcy** od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy,
- b) **uwzględni kwotę podatku należnego** z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć ten podatek, **nie później niż w terminie 3 miesięcy** od upływu miesiąca, w którym w odniesieniu do nabytych towarów powstał obowiązek podatkowy.

Brak neutralności VAT przy odwrotnym obciążeniu (import usług, WNT) – cz. 2

Przykład

- Dostawa towarów (WNT) – 5 kwietnia
- Otrzymanie faktury – 18 sierpnia
- Data wystawienia faktury (obowiązek podatkowy) – 7 kwietnia
- Złożenie korekty deklaracji za kwiecień – 19 sierpnia
- **VAT należny – w deklaracji VAT-7 za kwiecień**
- **VAT naliczony – w deklaracji VAT-7 za lipiec**
- + odsetki

Brak neutralności VAT przy odwrotnym obciążeniu (import usług, WNT) – cz. 3

- **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 15 maja 2018 r. III SA/Wa 2488/17**
- **„Krytycznie więc ocenić należy polskie regulacje dotyczące przesunięcia w czasie terminu rozliczenia podatku naliczonego, ze względu na skutek który one wywołują w postaci konieczności poniesienia ciężaru odsetek od powstałej zaległości podatkowej. Sporne przepisy, w zakresie skutku jaki wywołują, stanowią nieuzasadnioną dolegliwość ekonomiczną dla podatników, stosowaną niezależnie od wagi i skali naruszenia wymogów formalnych oraz niezależnie od nieistnienia w określonych przypadkach ryzyka oszustw, wyłudzeń czy świadomego zaniżania zobowiązań podatkowych. Przepisy te nie dają żadnej możliwości miarkowania skali naruszenia obowiązków podatkowych, przyczyn tego naruszenia oraz stwierdzenia czy podatnik w jakikolwiek sposób przyczynił się do tego naruszenia lub mógł mu w jakikolwiek sposób zapobiec. Nie wykazują więc proporcji do założonego celu, jakim jest terminowe i rzetelne wypełnianie obowiązków podatkowych”.**

Brak neutralności VAT przy odwrotnym obciążeniu (import usług, WNT) – cz. 4

- **Wyrok WSA w Opolu z dnia 22 sierpnia 2018 r. I SA/Op 246/18**
- „Nie budzi w tej sprawie wątpliwości, że zakwestionowane przez skarżącą **przepisy ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. wprowadzone zostały w celu wyeliminowania nieprawidłowości i nadużyć, a trzymiesięczny termin wprowadzony przez ustawodawcę nie czyni nadmiernie utrudnionym lub praktycznie niemożliwym wykonanie prawa do odliczenia**. Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony, że omawiana w sprawie sytuacja nie dotyczy opodatkowania na zasadach ogólnych, ale transakcji, dla których obowiązkiem wykazania podatku należnego (z którym zrównany jest podatek naliczony) został obciążony nabywca. Powtórzyć należy, że przy transakcjach, w stosunku do których rozliczenie VAT należnego spoczywa na nabywcy w mechanizmie odwrotnego obciążenia, odliczenie VAT nie jest już warunkowane pozyskaniem faktury od sprzedawcy. Dokument ten nie zawiera bowiem kwoty podatku naliczonego, która mogłaby przypadać do odliczenia – nawet wówczas, gdy sprzedawca wystawi fakturę z wykazaniem VAT. Obowiązek rozliczenia VAT należnego oraz jednocześnie prawo do odliczenia kwoty tego podatku, w zakresie związanym z działalnością opodatkowaną VAT wynika tutaj z samego faktu dokonania zakupu objętego odwrotnym obciążeniem”.

Rozliczanie dostaw towarów w okresach rozliczeniowych – cz. 1

Art. 19a ust. 3

Usługę, dla której w związku z jej świadczeniem, **ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego okresu**, do którego odnoszą się te rozliczenia lub płatności, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi.

Usługę świadczoną w sposób ciągły **przez okres dłuższy niż rok**, dla której w związku z jej świadczeniem, w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, **uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego**, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi.

Art. 19a ust. 4

Przepis ust. 3 **stosuje się odpowiednio do dostawy towarów**, z wyjątkiem dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2.

Rozliczanie dostaw towarów w okresach rozliczeniowych – cz. 2

- **Wyrok NSA z dnia 11 września 2018 r. I FSK 1765/16**
- „W ostatnich orzeczeniach NSA zajął jednak stanowisko, że "pojęciem dostawy świadczonej w sposób ciągły, o której mowa w art. 19a ust. 4 w związku z ust. 3 u.p.t.u., należy rozumieć dostawę, która realizowana jest w sposób ciągły, w drodze świadczeń częściowych, dla której ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń" (wyrok NSA z 11 kwietnia 2017 r., I FSK 1104/15, publ. w CBOSA). Podobne stanowisko zostało zaprezentowane również w wyroku z 12 lipca 2017 r., I FSK 1714/15 oraz w wyroku z 12 czerwca 2018 r., I FSK 1336/16 (publ. w CBOSA).
- **[...]NSA uznał, że poszczególne dostawy są realizacją przyjętego zobowiązania do dokonania szeregu dostaw częściowych określonych towarów, objętych jednym stosunkiem zobowiązaniowym, kiedy z góry przyjęto powtarzalność dostaw i ustalono dla nich okresy rozliczeniowe.** W ocenie NSA taka wykładnia i zastosowanie przepisu nadaje mu sens i racjonalność, jak również upraszcza i ułatwia podatnikom rozliczenie zobowiązań podatkowych. Sama okoliczność, że możliwe jest ustalenie daty i ilości sprzedanych towarów i tym samym określenie momentu ich dostawy, nie wyklucza, że dostawa nie może zostać uznana za wykonywaną w sposób ciągły”.

Dostawa nieruchomości zabudowanej na rzecz dzierżawcy

- **Wyrok NSA z dnia 11 września 2018 r. I FSK 1765/16**
- „Reasumując, stwierdzić należy, że **w przypadku sprzedaży dzierżawcy dzierżawionego gruntu, z posadowionym na nim budynkiem, na rzecz którego poczynił on samodzielne nakłady, dające mu możliwość rozporządzania nim jak właściciel**, art. 7 ust. 1 i art. 29 ust. 5 u.p.t.u. (w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2013 r.) oraz art. 43 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 2 pkt 33 u.p.t.u. (w brzmieniu obowiązującym od 1 kwietnia 2013 r.) rozumieć należy w ten sposób, że **przedmiotem dostawy jest jedynie grunt, mający charakter terenu budowlanego**, co oznacza opodatkowanie takiej dostawy stawką podstawową”.

VAT od kontraktów menedżerskich – cz. 1

Art. 15 ust. 3 pkt 3 ustawy o VAT

- Za wykonywaną samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 1, nie uznaje się czynności
- 3) z tytułu których przychody zostały wymienione w art. 13 pkt 2-9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, jeżeli z tytułu wykonania tych czynności osoby te są związane ze zlecającym wykonanie tych czynności prawnymi więzami tworzącymi stosunek prawny pomiędzy zlecającym wykonanie czynności i wykonującym zlecane czynności co do warunków wykonywania tych czynności, wynagrodzenia i odpowiedzialności zlecającego wykonanie tych czynności wobec osób trzecich.

VAT od kontraktów menedżerskich – cz. 2

- **Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 6 października 2017 r., PT3.8101.11.2017**
- **Stosuje się do** czynności (usług) wykonywanych przez członków zarządu spółek, działających na podstawie umów cywilnoprawnych (umów o zarządzanie, kontraktów menadżerskich, itp.),
 - w odniesieniu do których przychody są zaliczone do źródła przychodów określonego w art. 13 pkt 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: „ustawa o PIT”) oraz
 - zawartych w związku z regulacjami ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zasadach kształtowania wynagrodzeń osób kierujących niektórymi spółkami w zakresie uznania przedmiotowych czynności (usług) jako czynności opodatkowanych VAT wykonywanych w ramach samodzielnej działalności gospodarczej.

VAT od kontraktów menedżerskich – cz. 3

- **Interpretacja ogólna Ministra Finansów z 6 października 2017 r., PT3.8101.11.2017**
- Warunki uznania działalności osoby zarządzającej za niepodlegającą VAT:
 - Brak samodzielności
 - Ustalenie stałego wynagrodzenia
 - Brak odpowiedzialności wykonawcy wobec osób trzecich
- Brak spełnienia przynajmniej jednego z warunków przesądza o uznaniu osoby zarządzającej za podatnika VAT

VAT od kontraktów menedżerskich – cz. 4

- Wyrok NSA z 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt I FSK 927/16
- „przepisy ustawy o podatku VAT nie uzależniają rozważań co do uznania menadżera za podatnika VAT od tego, czy jest on członkiem zarządu spółki. Tym samym odwoływanie się do ukształtowanej na gruncie Kodeksu spółek handlowych kwestii odpowiedzialności spółki za działania lub zaniechania swoich ustawowych osób (stanowiących zarząd) nie może abstrahować od odpowiedzialności menadżera wobec osób trzecich przewidzianej w umowie menadżerskiej zawartej ze spółką. Odmienny pogląd Sądu pierwszej instancji, mający swoje źródło w przywołanym przez tenże Sąd wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 sierpnia 2012 r., sygn. akt. I FSK 1645/11, zasadniczo nie zyskał akceptacji w orzecznictwie sądowoadministracyjnym. W orzeczeniach zapadających już po nim Naczelny Sąd Administracyjny wskazywał - co skład orzekający w niniejszej sprawie podzielił - że: "Samo to, że menadżer jest jednocześnie członkiem zarządu spółki, nie oznacza więc, że tylko z tego powodu nie ma on przymiotu podatnika podatku”.

VAT od kontraktów menedżerskich – cz. 5

- **Wyrok WSA w Warszawie z 20 września 2018 r., sygn. akt III SA/Wa 4000/16**
- „chcąc ocenić, czy menedżer jest podatnikiem VAT, czy też nie, **należy dokonać analizy kontraktu menedżerskiego** w celu ustalenia, czy stosunek ten ma cechy charakterystyczne dla stosunku pracy, czy też dla umowy cywilnoprawnej pod kątem przesłanek określonych w art. 15 ust. 3 pkt 3 u.p.t.u. Nie można postawić znaku równości w tym zakresie i przyjąć, że jeżeli menedżer jest członkiem zarządu to na pewno nie będzie podatnikiem VAT. O tym, **czy jest on podatnikiem VAT czy nie, decydują bowiem postanowienia kontraktu menedżerskiego wyraźnie odnoszące się m.in. do kwestii odpowiedzialności wobec osób trzecich i spółki**”.

Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów przerwana magazynowaniem – cz. 1

- Wyrok NSA z 21 września 2018 r., sygn. akt I FSK 1500/16

Stan faktyczny:

- Polski podatnik VAT dokonuje w ramach działalności gospodarczej **dostaw towaru do Wielkiej Brytanii**
- Zgodnie z umową jest zobowiązany do utrzymania odpowiedniego poziomu zatowarowania **magazynu w Belgii**, obsługiwanego przez wyspecjalizowany podmiot belgijski z branży logistycznej
- Towary w magazynie nie są poddawane żadnej obróbce i znajdują się tam **nie dłużej niż 3 miesiące**
- Odbiorca towarów z Wielkiej Brytanii informuje Spółkę i belgijskiego operatora magazynu o zamiarze pobrania towarów i najpóźniej kolejnego dnia organizuje transport towarów z Belgii do Wielkiej Brytanii a koszty transportu przenosi na Spółkę

Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów przerwana magazynowaniem – cz. 2

- **Wyrok NSA z 21 września 2018 r., sygn. akt I FSK 1500/16**
- „Jakkolwiek dostawa ta ma nietypowy, wydłużony w czasie przebieg, jednak nie uzasadnia to stanowiska, że nie stanowi WDT w rozumieniu art. 13 ust 1 ustawy o VAT. Za istotną cechę dostawy opisanej w stanie faktycznym sprawy Naczelny Sąd Administracyjny uznał to, że **już momencie dokonywania wywozu towaru z terytorium Polski znany jest jego skonkretyzowany odbiorca z Wielkiej Brytanii.** Specyfika opisanego we wniosku zdarzenia wiąże się z posiadaniem przez Spółkę **umowy z kontrahentem brytyjskim, na podstawie której już wywóz towaru z Polski dokonywany jest w celu dostarczenia skonkretyzowanego towaru do tego właśnie kontrahenta**”.

Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów przerwana magazynowaniem – cz. 3

- Wyrok NSA z 21 września 2018 r., sygn. akt I FSK 1500/16
- „Ekonomicznie tak ułożona transakcja stanowi jedną, zorganizowaną całość z wykorzystaniem jedynie nowoczesnych form realizacji dostawy poprzez centrum logistyczne. Nie ma uzasadnienia dzielenie dostawy - która od początku ma adresata w kontrakcie brytyjskim, z którym skarżąca ma zawartą umowę regulującą szczegółowy sposób przebiegu dostaw - w sposób proponowany w interpretacji. Nie uwzględnia on bowiem podstawowej okoliczności, że **przemieszczenie towaru z Polski do Belgii odbywa się dla realizacji z góry zaplanowanego celu - WDT do odbiorcy z Wielkiej Brytanii, a nie bliżej nieokreślonych przyszłych dostaw do odbiorców zagranicą**”.

Sprzedaż nieruchomości jako dostawa przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części – cz.1

- **Art. 6. ustawy o VAT**

- Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) transakcji zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

- **Art. 2 pkt 27e)**

- **zorganizowana część przedsiębiorstwa** - rozumie się przez to organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

Sprzedaż nieruchomości jako dostawa przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części – cz.2

- Wyrok NSA z 24 listopada 2016 r. (sygn. akt I FSK 1316/15)
- „same w sobie nieruchomości (zabudowane nieruchomości) nie tworzą całości zdolnej do prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej. Nie stanowią zatem zorganizowanej części przedsiębiorstwa, nawet jeżeli były wykorzystywane przez sprzedawcę również do działalności gospodarczej polegającej na wynajmowaniu tych nieruchomości lub ich części, albo znajdujących się na nich obiektów budowlanych i ich części. **W sytuacji, gdy dany podmiot prowadzi tego rodzaju działalność poprzez wyodrębniony w strukturze organizacyjnej zakład (dział, wydział), obejmujący przypisane do tejże działalności w zakresie najmu nieruchomości, obsługę (pracowników), finansowanie, umowy, itp., sprzedaż takiego zakładu – jako całości – może spełniać warunek stosownego wyodrębnienia i zdolności do prowadzenia samodzielnej działalności gospodarczej**”.

Sprzedaż nieruchomości jako dostawa przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części – cz.3

- **Wyrok NSA z 20 kwietnia 2018 r., sygn. akt I FSK 1113/16**
- „Prawidłowa była zatem konkluzja Sądu I instancji, że będąca przedmiotem nabycia przez skarżącą spółkę nieruchomość - **budynek wielkopowierzchniowy, o przeznaczeniu handlowo-usługowym ("C") z częścią hotelową** o łącznej powierzchni użytkowej 11.168,68 m² (w tym powierzchnia najmu - 7.168,68 m², a powierzchnia hotelu 3.553,98 m²) **wraz z kompletnym wyposażeniem** nienależącym do najemców oraz grunt **stanowi przedsiębiorstwo** w rozumieniu art. 6 pkt 1 u.p.t.u.”.

Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej dla celów VAT – cz. 1

- **Art. 11 ust. 1 Rozporządzenia Wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z 15 marca 2011 r.** ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
- **Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej** oznacza dowolne miejsce - inne niż miejsce siedziby działalności gospodarczej podatnika, o którym mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia - które charakteryzuje się wystarczającą stałością oraz odpowiednią strukturą w zakresie zaplecza personalnego i technicznego, by umożliwić mu odbiór i wykorzystywanie usług świadczonych do własnych potrzeb tego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej dla celów VAT – cz. 2

- Interpretacja Dyrektora KIS z 6 marca 2018 r. sygn. 0114-KDIP1-2.4012.30.2018.2.SM
- „jeżeli dany podmiot posiada w danym państwie swój personel oraz strukturę (w tym infrastrukturę techniczną), cechującą się odpowiednią stałością, to posiada stałe miejsce prowadzenia działalności w tym państwie. (...) **Orzecznictwo TSUE wskazuje bowiem, że także korzystanie z zasobów ludzkich i technicznych innego podmiotu może prowadzić do powstania stałego miejsca prowadzenia działalności w innym kraju.**
- Co istotne, do przyjęcia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w danym państwie **nie jest konieczne, aby podatnik dysponował personelem, który jest u niego zatrudniony i zapleczem technicznym, które jest jego własnością.** Wystarczy, że podmiot korzysta zarówno z zaplecza personalnego, jak i technicznego innych podmiotów tak, że umożliwia mu odbiór i wykorzystywanie usług świadczonych do własnych potrzeb tego stałego miejsca prowadzenia działalności. Niezbędna jest jedynie struktura organizacyjna konieczna do prowadzenia danego rodzaju działalności, natomiast zasoby ludzkie niezbędne do jej wykonywania mogą być pozyskiwane z zasobów zewnętrznych. Również zasoby techniczne nie muszą należeć do podatnika (tzn. być jego własnością). Wystarczające jest bowiem ich wynajęcie czy też zapewnienie w inny sposób”.

ZAPRASZAMY DO ZADAWANIA PYTAŃ!

DZIĘKUJEMY ZA UDZIAŁ W SZKOLENIU!